

Områdets navn

Vindernhøgda

Referansedata

Fylke: Oslo
Kommune: Oslo
Dato feltreg: 31.08.2011
Kartblad: 1815-2 Oppkuven
Registrant: Frode Løset
UTM-sentralpunkt: Ø 0260069 N 6663017

Vegetasjonssone: Mellomboreal sone
Areal: 456 daa.
Høyde over havet: 360-470 moh.
Naturverdi: Regionalt verdifullt ** (Nasjonalt verdifullt ***)
Friluftsverdi: Skog 3,38, landskap 1,04 og opplevelse 12.

Sammendrag

Området ligger på en ås og i en dalside 5 km NV for Maridalen mellom Skjærsløva i SV og Kobberhaugene i V. Bjørnsløva, mellom Skjærsløva og Bjørnsløva, er på det nærmeste 200 m øst for området. Området utgjør et langstrakt kolleparti med slake dalsider i sør, bratter i øst og nord. Det heller ned mot Bjørnsløva i øst. Vindernhøgda går opp i ca. 480 moh. Berggrunnen består av dyp- og gangbergarter fra permida med alkaliefeltspat og syenitt.

Blåbærgranskog er den vanligste vegetasjonstypen. I søkk og fuktigere partier i lia mot Bjørnsløva er det innslag med rikere vegetasjonstyper som storbregnegranskog, småbregnegranskog og lågurtgranskog. Partier med høgstaudegranskog finnes også. Dalsida har flere steder platåer med fuktige dråg, med storvokst gran, mosegrodde bergvegger og noen steder mindre sumpskogpartier. Det er lite myr i området. Svartormyra, like nord for Dølerudhøgda, er den største.

Av treslag er gran dominerende. I lia mot Bjørnsløva er gran over 60 cm i brysthøydiameter vanlig og det finnes dimensjoner helt opp i 1 m. Furu forekommer i hele området enten som enkle trær i granskogen eller som dominerende treslag på grunnlendt mark i kollepartiene. Enkelte steder forekommer furu med opptil 50 cm i brysthøydiameter, noe også de ulike lauvtreslagene kan komme opp i. For øvrig vokser mye osp i området, både i mindre bestand og som store enkelttrær inne i granskogen. Øvrige treslag observert er rogn og bjørk, mens alm (NT) og spisslønn finnes spredt på rike lokaliteter.

Samlet verdi for området er satt til regionalt verdifullt ** (nasjonalt verdifullt ***). Vindernhøgda scorer høyt på de fleste vurderinger bortsett fra størrelse. Området er variert både i topografi, treslagssammensetning og vegetasjon samt at det er også en del arealer med høg bonitet og høgstaudegranskog, særlig i NØ, men også noe i SV. Kjerneområdet i NØ har god kontinuitet. Det er mange store trær både av lauvtrær og bartrær. Innslaget av rødlistede arter knyttet til død ved samt signalarter vurderes som høyt i forhold til arealet. Huldrestry (EN) er registrert nord i området. Selv om denne sist ble registrert i 1996, vurderes området å ha et godt potensial for arten.

Det er registrert 5 kjerneområder derav 4 naturtypen *gammel barskog* og 1 *bekkekløft og bergvegg*.

I forhold til mangler ved barskogvernet (Framstad et al. 2003) oppfyller området kriteriene i noe grad ved at det er forekomster av rike skogtyper som lågurtgranskog og høgstaudegranskog. Kriteriet oppfylles også ved at det omfatter et område med overveiende naturlig dynamikk. Området er imidlertid lite i størrelse, men innslaget av rødlistede arter er likevel nokså høyt. Et eventuelt vern av naboområdet Kobberhaugen i vest, vil gi et større areal med gammel skog og totalt sett øke verneverdien også for området Vindernhøgda. Lokaliteten ligger også nær det store landskapsvernområdet ved Blankvann (3300 daa).

Feltarbeidet

Området ble inventert 31.8.2011. Pent vær. Området anses tilfredsstillende dekket.

Utvelgelse av området.

Området er foreslått av Naturvernforbundet i Oslo og Akershus (NOA 2009) under navnet Vindernhøgda-Dølerudhøgda. Begrunnelsen for utvelgelse er bl.a. de spesielle kvalitetene i den ville

og varierte østhellinga av Vindernhøgda, åsryggen kledd med gamle furuer og stor terrengvariasjon ed utsiktspunkter, stup og bergvegger samt mye gammel granskog med nærhet til Bjørnsjøelva i øst.

Friluftsverdier

Ingen merke skiløyper eller stier berører innenfor verneforslaget bortsett fra at en blåmerke sti krysser området SV for Dølerudhøgda. Denne stien går i ytterkant av området i vest, fra Lørenseter til Bjørnholt og er en gammel ferdselsåre. Fra skogsbilvegen nord for Kobberhaugen, går det en tydelig sti SØ til denne stien. Skogsbilvegen ender ca. 300 m vest for verneforslaget.

Det er ingen oppkjørte skiløyper innenfor verneforslaget. En av hovedskiløypene til Kikut følger kraftlinjetraseen langs Bjørnsjøelva like øst for verneforslaget. Nærmeste adkomst med bil til området er fra Maridalen, 5 km unna. Det går bommede skogsbilveier til Lørenseter, Bjørnsjøelva fra Glåmene og til Bjørnholt. Alle ligger mindre enn 1 km fra verneforslaget.

Den åpne barblandingskogen langs stien og den gamle kraftledningsgata mellom Bjørnholt og Lørenseter, gjør at de som følger denne traseen har god oversikt over terrenget. Det oppleves som lettgått og med god utsikt mot Maridalen og Skjærsjøen i sørlige delen av området. De majestetiske furuene øker landskapsopplevelsen.

Fra sør og øst, er Vindernhøgda et tydelig landskapselement. Østhellingsa har et tydelig villmarkspreg med gammel storvokst granskog, stor variasjon i lokaltopografi og med gamle furutrær på rabbene.

Verdisetting etter rutenettmetoden

21 ruter er undersøkt. Området scorer høyt på skogelementer (3,38), noe under middels på landskapselementer (1,04) og høyt på opplevelselementer (12).

Hele 80 % av rutene har score på "grove og spesielle trær" og ca 50 % har score på "gamle trær".

"Grove og spesielle trær" utgjøres særlig av trær med hengelav samt gamle furuer, beitefuruer eller gadd av furu. Ca. 30 % av rutene har score på død ved og på eldste tre, mens en stor andel av rutene har utslag på treslagsfordeling. Sjøttet skog og glenner er registrert i ca 40 % av rutene.

Rutenettanalysen indikerer at det er svært mye grove og spesielle trær og det er også en nokså stor andel svært gamle trær og mye død ved. Det er også betydelig innslag av andre treslag enn hovedtreslaget gran i over halvparten av rutene, dvs. mye furu. Analysen viser at området er svært rikt på skogelementer.

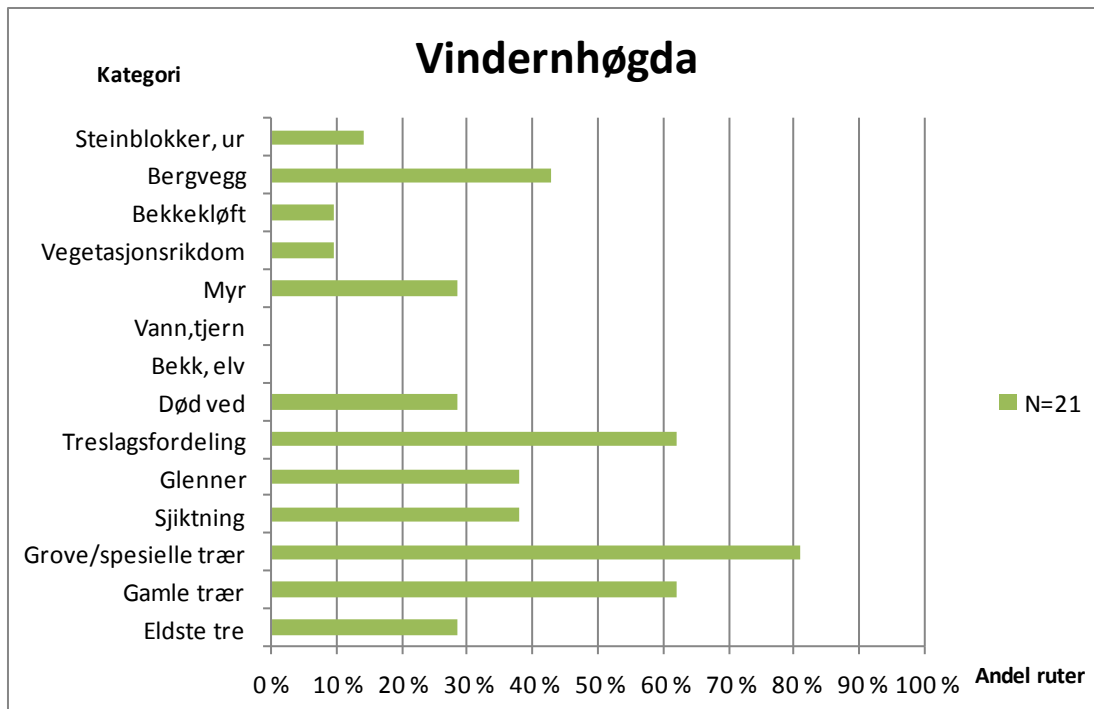
Når det gjelder landskapselementer er det ikke registrert bekker og vassdrag samt relativt lite myr. Bergvegger er registrert i 40 % av rutene. Det er lite blokkmark og rike vegetasjonstyper har kun slått ut på to ruter.

Metodikken gir ikke spesiell score på landskapselementer. Tre hovedelementer knyttet til vassdrag og vegetasjon, oppfylles kun i et fåtall av rutene og det mest spesielle utslaget er den store andelen av rutene som har bergvegger.

I forhold til opplevelselementet scorer området svært bra i forhold til størrelsen på området ved at det inneholder to topografiske elementer, høy andel av området er registrert som naturtyper, det er en god del vegetasjonstyper og flere utsiktspunkter.

Området har tydelig villmarkspreg og særlig viktig er østhellingsa med storvokst gammel granskog, mye stående og liggende død ved samt mange bergvegger og søkk. Toppartiet har mange majestetiske furuer og fin utsikt sør- og østover. Selv om arealene innenfor verneforslaget er relativt lite besøkt, gjør stien i vest og skiløypa langs Bjørnsjøelva i øst, at mange mennesker passerer like inntil området. Området er lett tilgjengelig med sykkel via skogsbilveger som ender like inntil verneforslaget.

Kombinasjonen av biologiske verdier, et tydelig villmarkspreg og god tilgjengelighet er medvirkende til at området har stor friluftsverdi.

Figuren viser andelen av ruter der kriteriesettene for skogelementer og landskapselementer som er oppfylt innenfor 10 daa ruter i undersøkelsesområdet. N = 21.

Naturverdier

Tidligere undersøkelser

Ca 150 daa av området er naturtypekartlagt som gammel granskog av Røsok et al. (2007). Det er her påvist 8 rødlistede arter og det er høy kontinuitet i død ved. Området er gitt A-verdi.

Sør i verneforslaget er det tidligere kartlagt to områder med gammel barskog, utforming gammel furuskog, benevnt "Vindernhøgda S" og "Dølerudhøgda". Områdene utgjør til sammen 78 daa og benevnes som restaureringsbiotoper med C-verdi (Røsok et al. 2007). I utkant av området i SV er det kartlagt et område på 10 daa som gammel barskog, utforming gammel granskog. Området er gitt B-verdi.

Et område på 570 daa, som er noe større en dagens verneforslag, er tidligere vurdert for vern (Lindblad et al. 1996). Det ble den gang kartlagt 9 ulike indikatorarter derav 5 sopp- og 4 lavarter. Området ble vurdert til å ha middels kontinuitet.

I Artskart (www.artsdatabanken.no) er det registrert en lokalitet med huldresty (EN) NØ i verneforslaget i 1996 og to lokaliteter med rosenkjuke (VU) henholdsvis nord og midt i området fra 1996 og 1995.

Deler av området er administrativt fredet av grunneier Løvenskiold-Vækerø.

Beliggenhet

Området ligger på en ås og i en dalside 5 km NV for Maridalen mellom Skjær sjøen i SV og Kobberhaugene i V. Bjørnsjøelva mellom Skjær sjøen og Bjørnsjøen, er på det nærmeste 200 m øst for området.

Naturgrunnlag

Topografi

Området utgjør et langstrakt kolleparti med slake dalsider i sør, brattere i øst og nord. Det heller ned mot Bjørnsjøelva i øst. Vindernhøgda går opp i ca. 480 moh. Den sørligste delen utgjøres av Dølerudhøgda 421moh. I liene mot Bjørnsjøelva er det nokså bratt med platåer, områder med bergvegger og fuktige områder mellom platåene.

Geologi

Området har dyp- og gangbergarter fra permida med alkaliefeltspat og syenitt (www.ngu.no)

Vegetasjonsgeografi

Mellomboreal vegetasjonssone på grensa mot sørboreal. O1 – svakt oseanisk seksjon. (Moen 1998).

Vegetasjon og treslagsfordeling

Det er stor variasjon i lokaltopografi i dalsidene og god mosaikk i vegetasjonsfordelingen fra lavfuruskog på de skrinneste partiene i høyere områder til høgstaudegranskog i de rikeste partiene i liene. Blåbærgranskog er den vanligste vegetasjonstypen. I søkk og fuktigere partier i lia mot Bjørnsjøelva er det innslag med rikere vegetasjonstyper som storbregnegranskog, småbregnegranskog og lågurtgranskog. Partier med høgstaudegranskog finnes også, vanligst i NØ del. Dalsida har flere steder platåer med fuktige dråg, med storvokst gran, mosegrodde bergvegger og noen steder mindre sumpskogpartier. Der lite myr i området. Svartormyra, like nord for Dølerudhøgda, er den største.

Av treslag er gran dominerende. I lia mot Bjørnsjøelva er gran over 60 cm i brysthøydiameter og vanlig og med dimensjoner helt opp i 1 m. Furu forekommer i hele området enten som enkle trær i granskogen eller som dominerende treslag på grunnlendt mark i kollepartiene. Enkelte steder forekommer furu med opptil 50 cm i brysthøydiameter, noe også de ulike lauvtreslagene kan komme opp i. For øvrig vokser mye osp i området, både i mindre bestand og som store enkelttrær inne i granskogen. Øvrige treslag observert er rogn og bjørk, mens alm (NT) og spisslønn finnes spredt på rike lokaliteter.

Karakteristiske trekk ved karplantefloraen

På de rikere områdene er karakteristiske arter: Turt, tyrhjel, myske, myskegras, hvitsoleie, trollbær, skogsalat, storklokke, kranskonvall, liljekonvall, skogstorkenebb, vårerteknapp og firblad.

Skogstruktur, påvirkning

Innenfor den registrerte naturtypen i NØ, er det mye død ved av hovedsakelig gran i alle nedbrytningsstadier og skogen har god kontinuitet. Skogen er mer enn 130 år og det er mange grantrær med store dimensjoner. Den varierte topografien med bratte ller, fuktige søkk, bergvegger og fjell i dagen, gjør at skogstrukturen er svært variert. Bratt terreng har antagelig vært medvirkende til at mye av skogen kun har vært plukkhogd tidligere og at det står igjen mange gamle trær. Boniteten avtar, skogen blir mer åpen og furuinnslaget øker mot de høyest beliggende skogområdene. Her er det noe død gran av middels dimensjoner, lite nedbrutt og flere rødlistede arter er funnet i barblandingsskogen i disse områdene. I S og V er det et betydelig innslag av lauvtrær av til dels store dimensjoner. Osp er spesielt vanlig.

Sørover langs ryggen er det mye furudominert skog, med gran som undersjikt. Denne skogen er også gammel med bestandsalder over 150 år. I S og Ø er skogen noe påvirket av tidligere hogster og kontinuiteten er lav. Det er lite læger. Den SV delen av Dølerudhøgda mot Lørenseter, omfatter ei granli med en kløft med noe død ved av gran, middels til lite nedbrutt.

Det går en blåmerka sti fra nord til sør i området. En gammel kraftledning gjennom området er nedlagt. Stolpene er fjernet, men linjetraseen er fortsatt svært synlig. Like øst for området går en 420 kV kraftledning, men denne er lite synlig fra området fordi den går nede i dalsida og pga. tett skog. Det er ingen spormaskinkjorte skiløyper gjennom området. Heller ingen utpregede utkikspunkter.

Løvenskiold eier skogsbilvegen som går nord for Kobberhaugen fra Glåmene mot Bjørnsjøelva. Denne ender 300 m NV for området.

Endring i naturtyper

Det er ikke gjort noen endringer i de naturtypelokalitetene som tidligere er registrert i området.

Artsmangfold

På flere av de mange bergveggene opptrer arter som grønnburkne, kort trollskjegg (NT), randkvistlav (NT) og indikatorarten lungenever.

Det er et rikt mangfold av karplanter knyttet til de rikeste vegetasjonstypene (se ovenfor).

Det er påvist en rekke rødlistede arter og/eller indikatorarter knyttet til død ved i området. Lindblad 1996 angir 9 forskjellige indikatorarter som er kartlagt i området. Røsok et al. (2007) angir 8 rødlistede arter inklusive huldrestry samt 9 signalarter. Ytterligere rødlistearter ble registrert av Sweco i 2011. Dette er et høyt antall for et såpass begrenset område.

Indikatorarten lungenever ble påvist som svært vanlig i området. Under befaringen ble den påvist på spisslønn, rogn og på bergvegger. Den regnes å være en god indikator på kontinuitet når den forekommer i større mengder. Av hengslav er det få registreringer, bortsett fra NØ del av området som har tette forekomster av gubbeskjegg (NT). Her har skogen svært god kontinuitet og det er også innslag av edle lauvtrær som alm (NT) og spisslønn. I følge Artskart er huldrestry (EN) registrert på en lokalitet NØ i området i 1996. I følge observatøren vokste huldrestry på en rogn i området (Erlend Rolstad pers. medd), men lokaliteten er sårbar, og kan ha gått ut. Rosenkjuke (NT) ble registrert på to lokaliteter i 1995 og 1996. Det samme gjaldt mosearten grønsko.

Mange av furuene i området er beitet av storfugl. De mange storvokste ospetrærne gir et godt potensiale for hulerugende fuglearter.

Kjerneområder

Nummerering henviser til kartet. Kilde: Røsok et al. (2007) supplert av Sweco (2011).

1. Vindernhøgda

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog
BM verdi: A

Areal: 150 daa
UTM: Ø 0260246 N 6663853
Hoh: 380-450 m

Lokaliteten er kartlagt av Røsok (2007) og supplert av Sweco (2011). Området omfatter den NØ delen av Vindernhøgda og den østvendte lia mot Bjørnsjøelva. Arealet har stor variasjon i lokaltopografi og et mangfold av vegetasjonstyper med høgstaudegranskog som den rikeste. Deler av området har innslag av alm (NT) og spisslønn. Det er stedvis store dimensjoner av gran (opptil 1 m) i brystdiameterhøyde og store lauvtrær (opptil 50 cm). Det er mye død ved i alle nedbrytningsstadier. Karplantefloraen er relativt rik dog uten registrerte truete arter. Skogen er hovedsakelig sjiktet naturskog med høy kontinuitet. Av rødlistede arter er det funnet kort trollskjegg, gubbeskjegg, randkvistlav, duftskinn, svartonekjuke, rynkeskinn, gammelgranskål og *Skeletocutis brevispora*. Av signalarter er grønsko, lungenever, granrustkjuke og stor ospeildkjuke registrert. Tidligere er det funnet en rogn med sterkt truet huldresty nord i lokaliteten samt to lokaliteter med nært truet rosenkjuke. Mange registrerte rødlistearter og signalarter viser at området har stor betydning for biologisk mangfold knyttet til gammel naturskog. Området vurderes som svært viktig, A-verdi.

2. Vindernhøgda S

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel furuskog
BM verdi: B
Areal: 39 daa
UTM: Ø 0260156 N 6663049
Hoh: 380-440 m.

Lokaliteten er kartlagt av Røsok (2007) og supplert av Sweco (2011). Den utgjøres av en SØ-vendt li øst for Svartormyra mellom Dølerudhøgda og Vindernhøgda. Kjerneområdet dekker deler av et furubestand med storvokste furuer på lav bonitet. Skogen er åpen, grunnlendt og glissen. Deler av området er hogd de senere år. Det er bra innslag av osp. Furuene er store, opptil 50 cm. Innimellom områdene med grunnlendt mark med lyngfuruskog, er det arealer med dypere jord og rikere vegetasjon av lågurtkarakter. Typiske arter her er hengeaks, skogstorkenebb, hvitbladtistel, fuglevikke, tepperot og blåknapp. Det er lite død ved. Indikatorarten lungenever vokser på rogn i området. Verdien settes til C.

3. Dølerudhøgda

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel furuskog
BM verdi: B
Areal: 29 daa
UTM: Ø 0259950 N 6662668
Hoh: 380-420 m

Lokaliteten er kartlagt av Røsok (2007) og supplert av Sweco (2011). Den utgjør topppartiet av Dølerudhøgda samt deler av S- og Ø-vendt lise mot Bjørnsjøelva. På toppområdet vokser skrinns furuskog med alder over 150 år, med røsslyng-blokkebærskog og med innslag av blåbær – og bærlyngskog. Furudimensjoner på opptil 1 m i brysthøydediameter. Det er lite død ved. Området bedømmes som en restaureringsbiotop. Området gis verdien C.

4. Dølerudhøgda SV

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog
BM verdi: B
Areal: 10 daa.
UTM: Ø 0259875 N 6662441
Hoh: 360 m.

Lokaliteten er kartlagt av Røsok (2007). Dette området utgjøres av en S og V-vendt skråning med gammel naturskog (blåbærgranskog) SV for Dølerudhøgda. Det er mye død gran i området og tre rødlistearter knyttet til død ved er påvist; gul snyltekjuke (VU), duftskinn (NT) og svartonekjuke (NT) samt signalarten granrustkjuke. Området er satt til verdien B pga. forekomst av mye død ved i alle nedbrytningsstadier, noen få sjeldne naturskogtilknyttede arter og ytterligere potensiale av disse på sikt.

5. Lørenseter

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg

BM verdi: B

Areal: 13 daa.

UTM: Ø 0259823 N 6662092

Hoh: 340 m.

Lokaliteten er kartlagt av Røsok (2007). Den ligger mellom Dølerudhøgda og Lørenseter og omfatter en N-S smal bekkekløft med en liten bekk som renner S-over. N-delen av kløfta har storbregne-høgstaudegranskog. Innslaget av gråor øker S-over i kløfta og vegetasjonstypen går over i gråor-heggeskog. Av treslag finnes rogn, bjørk, gråor, hegg, selje, gran, lind. I midtre del av kløfta finnes noe lågurtgranskog med gran opptil 80 cm i brysthøydiameter. Indikatorarten gammelgranlav ble registrert ved stammebasis på gran. Det er noe læger av gran. Nær truet svartonekjuke ble registrert som eneste rødlisteart. Flere signalarter av moser er registrert. Det er rester etter tidligere hogst i områder. I kløfta er det en del bergveggflater. Forekomst av flere rike vegetasjonstyper i bekkekløfta sammen med mange arter, en rødlistet art knyttet til død ved og flere signalarter av mose, gjør at lokaliteten settes til C-verdi.

Tall: Artsfunn fra Vindernhøgda (1 = Vindernhøgda, 2. = Vindernhøgda S, 3 = Dølerudhøgda, 4 = Dølerudhøgda S, 5 = Lørenseter).

Norsk navn	Vit. navn	Rødlistestatus	Antall lokaliteter	Kilde	Funnet
Huldresty	<i>Usnea longissima</i>	EN	1	Erlend Rolstad 1996	1
Gul snyltekjuke	<i>Skeletocus brevispora</i>	VU	1	Røsok 2007	4
Alm	<i>Ulmus glabra</i>	NT	1		1
Rosenkjuke	<i>Formitopsis rosea</i>	NT	2	Lindblad 1996	1
Svartsonekjuke	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	NT	Mange	NOA 1996, Røsok 2007, Sweco 2011	1,4,5
Duftskinn	<i>Cystostereum murrayi</i>	NT	Mange	Noa 1996 Sweco 2011	1,4
Rynkeskinn	<i>Phlebia centrifuga</i>	NT	2	Noa 1996 Sweco 2011	1
Kort trollskjegg	<i>Bryoria bicolor</i>	NT	3 i 1996	Røsok 2007	1
Gubbeskjegg	<i>Alectoria sarmentosa</i>	NT	Mange	Sweco 2011	1,2
Randkvistlav	<i>Hypogymnia vittata</i>	NT	>10	Røsok 2007	1
Gammelgranskål	<i>Pseudographis pinicola</i>	NT		Røsok 2007	1
Sprikeskjegg	<i>Bryoria nadvornikiana</i>	NT	Noen	Røsok 2007	1
Stor ospeildkjuke	<i>Phellinus populicola</i>	LC	2	Røsok 2007 Sweco 2011	1
Lungenever	<i>Lobaria pulmonaria</i>	LC	Mange	Noa 1996, Sweco 2011	1,2
Gammelgranlav	<i>Lecanactis abietina</i>	LC	1	Røsok 2007	5
Granrustkjuke	<i>Phellinus ferrugineofuscus</i>	LC	Mange	Noa 1996, Røsok 2007, Sweco 2011	1,4
Grønsko	<i>Buxbaumia viridis</i>	LC		Røsok 2007	1

Avgrensning og arrondering

Forslaget følger gammel kraftledningstrase i vest. I øst følger forslaget stort sett grensen mellom yngre og eldre skog. Forslaget utvides noe i SV slik at den registrerte naturtypen med gammel granskog på vestsida av gammel kraftledning tas med, jfr. Dølerudhøgda S, og bekkekløfta mellom Dølerudhøgda S og Lørenseter inkluderes i verneforslaget. Ellers gjøres kun mindre justeringer i forhold til forslaget.

Vurdering og verdisetting

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Vinderhøgda. Ingen stjerner (0) betyr at verdien av kriteriet er fraværende eller ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for verdisetting i metodekap. Registrerte naturtyper er 1. Vinderhøgda, 2. Vinderhøgda S, 3. Dølerudhøgda, 4. Dølerudhøgda SV og 5. Lørenseter.

Navn	Urørthet	Størrelse	Topograf. variasjon	Vegetasjon. variasjon	Arrondering	Arts-mangfold	Rike - veg. typer	Død ved mengde	Død ved kontinuitet	Treslagsfordeling	Gamle lauvtrær	Gamle barttrær	Samlet verdi
Hele området	*	*	***	**	**	**	**	**	**	**	**	**	** (***)
1.Vinderhøgda	*	*	***	**	**	***	**	***	***	**	***	***	***
2.Vinderhøgda S	**	*	**	*	*	*	*	*	*	*	*	**	*
3. Dølerudhøgda	**	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	**	*
4 Dølerudhøgda SV	**	*	*	*	*	*	*	**	**	*	*	*	**
5.Lørenseter	**	*	*	**	*	**	**	*	*	***	*	**	*

Samlet verdi for området er satt til regionalt verdifullt ** (nasjonalt verdifullt ***). Vinderhøgda scorer høyt på de fleste vurderinger bortsett fra størrelse. Området er variert både i topografi, treslagssammensetning og vegetasjon samt at det er også en del arealer med høy bonitet og høgstaudegranskog, særlig i NØ, men også noe i SV. Kjerneområdet i NØ har god kontinuitet. Det er mange store trær både av lauvtrær og barttrær. Innslaget av rødlistede arter knyttet til død ved samt signalarter vurderes som høyt i forhold til arealet. Huldrestry (EN) er registrert nord i området. Selv om denne sist ble registrert i 1996, vurderes området å ha et godt potensiale for arten.

I forhold til mangler ved barskogvernet (Framstad et al. 2003) oppfylder området kriteriene i noen grad ved at det er forekomster av rike skogtyper som lågurtgranskog og høgstaudegranskog. Kriteriet oppfylles også ved at det omfatter et område med overveiende naturlig dynamikk. Området er imidlertid lite i størrelse, men innslaget av rødlistede arter er likevel nokså høyt. Et eventuelt vern av naboområdet Kobberhaugen i vest, vil gi et større areal med gammel skog og totalt sett øke verneverdien også for området Vinderhøgda. Lokaliteten ligger også nærme det store landskapsvernområdet ved Blankvann (3300 daa).

Referanser

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Brandrud, T. E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet – NINA Oppdragsmelding 769. 9pp.

Grevlingen 2005-4: Eventyrskogene. Et viktig verktøy for å bevare Marka.

Lindblad, I. 1996. Skogsområder i Øst-Norge registrert av Siste Sjanse, NOA-rapport 1996-1.

Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss.

Røsok, Ø, Abel, K og Blindheim.T. 2007. Naturtypekartlegging i skog i Nordmarka, Oslo kommune.

Naturvernforbundet i Oslo og Akershus 2009. Verneplan 1 for eventyrskoger i Oslomarka. Rapport 104 s.

Internett

www.artsdatabanken.no

www.naturbase.no

www.skogoglandskap.no

www.ngu.no

www.riksantikvaren.no

Bilder fra området

Storvokste furuer øst for Dølerudhøgda. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS.

Utsikt NØ-over fra Vindernhøgda. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS.

Mye død ved og storvokst granskog i lia mot Bjørnsjøelva. Duftskinn (NT). Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS.

Blåmerka sti nord i området som følger den gamle nedlagte kraftlinjetraseen. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS.

Storvokst skog med mye lauvtrær og hangelav mot Bjørnsjøelva. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS.

Gammel rogn med lungenever ved Dølerudhøgda. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS.

Utsikt SØ-over mot Skjærsjøen og Maridalsvannet. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS.

Dølerudhøgda syd mot Lørenseter og Skjennungen i bakgrunnen.
Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS.

